

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 septembrie

Seria I, Anul XX, Nr. 3 (263), 2015

INAUGURAREA CASEI DĂR

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

August Treboniu Laurian - 205 ani de la naștere - pag. 4;

Pelerinaj: Șimleu Silvaniei - Bădăcin - Sighetu Marmăției - pag. 9.

Mesajul Preasfinției Sale Virgil Bercea, adresat Preasfinției Sale Sofronie Drincec, la ceas aniversar

PREASFINȚITE PĂRINTE

Cuvintele Evangheliei de astăzi răsună în sufletul și în viața noastră ca un ecou: „oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-MI urmeze Mie” [Mc 8,34].

Este o chemare din adâncul istoriei, dar și din adâncul inimii Domnului nostru, Isus Cristos, adresată în mod personal fiecărei persoane care își face din Crucea Domnului o cale de viață, o cale de existență și de ființare.

Sunt bucuros să Vă scriu aceste cuvinte acum, când aniversați 320 de ani de la atestarea oficială a Episcopiei Ortodoxe de Oradea, și să Vă confirm că Vă sunt aproape în rugăciune, că Vă sunt aproape în trăire duhovnicească în acest moment de bucurie al Eparhiei pe care, cu onoare și cinste, o păstoriți.

Suntem sub vremi și nu știm ce ne aduce ziua de mâine, deci este foarte important să fim „uniți în cuget și în simțiri”. Domnul este stăpânul istoriei și el conduce destinele noastre, ale Bisericii, ale națiunilor și ale popoarelor, de aceea este foarte important să citim semnele timpurilor în drumul nostru spre Mântuire.

Fie ca Domnul să binecuvânteze Episcopia Ortodoxă de Oradea, pe Păstorul și clerul ei, pe toți credincioșii pe care-i păstoriți, iar Maica Sfântă să Vă ocrotească mereu.

Cu frățescă dragoste în Cristos,

+ Virgil Bercea

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

În anul 2015, *Anul omagial al misiunii parohiei și mănăstirii azi și Anul comemorativ al Sfântului Ioan Gură de Aur și al marilor păstori de suflare din eparhii în întreaga Patriarhie Română*, Episcopia Ortodoxă Română a Oradei se află la fericit ceas aniversar, cu prilejul împlinirii a 320 de ani de la atestarea documentară oficială, prin Diploma leopoldină de conferire a privilegiilor ilirice, din anul 1695.

La acest moment jubiliar, Episcopia Oradei a organizat, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Sofronie, Episcopul Oradei, în perioada 19-20 septembrie 2015, un bogat program liturgic și festiv, la care sunt așteptați să participe ierarhi ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, dar și din Biserica Ortodoxă a Serbiei, oficialități centrale și locale, precum și un mare număr de credincioși din Oradea și Bihor.

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Isus ne invită să ne pierdem propria viață pentru El

13.09.2015

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Evangelhia de astăzi ni-l prezintă pe Isus care, în drum spre Cezareea lui Filip, îi întreabă pe discipoli: „Lumea, cine spune că sunt Eu?” (Mc 8,27). Ei răspund ceea ce spunea lumea: unii îl consideră Ioan Botezătorul înviat, alții Ilie sau unul dintre marii profeți. Lumea îl aprecia pe Isus, îl considera un „trimis al lui Dumnezeu”, dar încă nu reușea să îl recunoască drept Mesia, acel Mesia prevestit și așteptat de toți. Isus îi privește pe apostoli și întreabă iarăși: „Dar voi, cine spuneți că sunt eu?” (v. 29). Iată întrebarea cea mai importantă, cu care Isus se adresează direct celor care l-au urmat, pentru a verifica credința lor. Petru, în numele tuturor, exclamă cu sinceritate: „Tu ești Cristosul” (v. 29). Isus rămâne uimit de credința lui Petru, recunoaște că ea este rod al unui har, al unui har special al lui Dumnezeu Tatăl. Și atunci revelează deschis discipolilor ceea ce îl așteaptă la Ierusalim, adică „Fiul Omului trebuia să sufere mult... să fie ucis și, după trei zile, să învie” (v. 31).

Auzind aceasta, același Petru, care tocmai a mărturisit credința sa în Isus ca Mesia, este scandalizat. Îl ia deoparte pe Învățător și îl ceartă. Și cum reacționează Isus? La rândul său îl ceartă pe Petru pentru aceasta, cu cuvinte foarte severe: „Mergi în urma mea, Satană!” – îi spune Satană! – „căci nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor” (v. 33). Isus își dă seama că în Petru, ca în ceilalți discipoli – și chiar în fiecare dintre noi! – harului Tatălui i se opune ispita celui rău, care vrea să ne distragă de la voința lui Dumnezeu. Vestind că va trebui să sufere și să fie omorât pentru ca apoi să învie, Isus vrea să îi facă pe cei care îl urmează să înțeleagă că El este un Mesia umil și servitor. Este Servitorul ascultător față de cuvântul și de voința Tatălui, până la jertfa completă a propriei vieți. Pentru aceasta, adresându-se întregii mulțimi care era acolo, declară că acela care vrea să fie discipolul Său trebuie să accepte să fie servitor, așa cum El s-a făcut servitor, și avertizează: „Dacă cineva vrea să vină după Mine, să renunțe la sine, să își ia crucea și să mă urmeze” (v. 35).

A-l urma pe Isus înseamnă a lua propria cruce – toți o avem... – pentru a-l însoți pe drumul său, un drum incomod care nu este cel al succesului, al gloriei trecătoare, ci acela care conduce la adevărata libertate, care ne eliberează de egoism și de păcat. Este vorba de a realiza un refuz clar al acelei mentalități lumește care pune propriul „eu” și propriile interese în centrul existenței: dar nu este ceea ce vrea Isus de la noi! În schimb, Isus ne invită să ne pierdem propria viață pentru El, pentru Evanghelie, pentru a o primi reînnoită, realizată și autentică. Suntem siguri, grație lui Isus, că acest drum conduce la sfârșit la înviere, la viața deplină și definitivă cu Dumnezeu. A decide să îl urmăm pe El,

Învățătorul și Domnul nostru care s-a făcut Slujitor al tuturor, cere să mergem în urma Lui și să îl ascultăm cu atenție în Cuvântul Său – amintiți-vă: a citi în fiecare zi un text din Evanghelie – și în Sacramente.

Există tineri aici în piață: tineri și tinere. Eu vă întreb: ați simțit voința de a-l urma pe Isus mai îndeaproape? Gândiți-vă. Rugați-vă. Și lăsați ca Domnul să vă vorbească. Fecioara Maria, care l-a urmat pe Isus până la Calvar, să ne ajute să purificăm mereu credința noastră de false imagini ale lui Dumnezeu, pentru a adera pe deplin la Cristos și la Evanghelia sa.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

Astăzi, în Africa de Sud, este proclamat fericit Samuel Benedict Daswa, tată de familie, ucis în 1900 – în urmă cu doar 25 de ani – și ucis datorită fidelității sale față de Evanghelie. În viața sa a demonstrat mereu mare coerență, asumând curajos atitudini creștine și refuzând obiceiuri lumești și păgâne. Mărturia sa să ajute în special familiile să răspândească adevărul și caritatea lui Cristos. Și mărturia sa se unește cu mărturia atâtor frați și surori, tineri, bătrâni, adolescenți, copii, persecutați, alungați, uciși pentru că-l mărturisesc pe Isus Cristos. Tuturor acestor martiri, Samuel Benedict Daswa și lor tuturor, le mulțumim pentru mărturia lor și le cerem să mijlocească pentru noi.

Vă salut cu afect pe voi toți, romani și pelerini care provin din diferite țări: familii, grupuri parohiale, asociații. Salut credincioșii din dieceza de Freiburg, asociația „Copacul lui Zahau” din Aosta, credincioșii din Corte Franca și Orzinuovi, Acțiunea Catolică Copii din Alpage și grupul de motocicliști din Ravenna. Salut profesorii temporari veniți din Sardinia și doresc ca problemele din lumea muncii să fie înfruntate ținând cont în mod concret de familie și de exigențele sale. Tuturor urez o duminică frumoasă. Și vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine! Poftă bună și la revedere!

Otilia BĂLAȘ

August Treboniu Laurian - 205 de ani de la naștere

„Pe când a venit Laurian la noi [...] lipsea o îndrăzneală, un ideal mare, care să smulgă această societate și s-o arunce mai departe”, spune N. Iorga evocându-i personalitatea distinctă. Și marele învățat continuă: „Laurian a fost acest mare îndrăzneț. Visul lui era crearea unei Rome nouă cu acest material românesc pe care-l credea vrednic să dea o asemenea operă. Prin limbă, prin amintiri era să facă această minune. Și spre a imprima mișcarea, el își alege, ca și Lazăr, singurul punct de plecare solid pentru o asemenea faptă: școala”.

Dar cine este August Treboniu Laurian? Întrebare destul de dificilă pentru generațiile mai noi.

La ceas aniversar, la 205 de ani de la naștere, să încercăm să ridicăm o punte peste timp, să-l regăsim și să-l cunoaștem.

Este fiul preotului greco-catolic din comuna Fofeldea din apropierea Sibiului, preotul Pavel Trifan, nume devenit prin latinizare Paul Treboniu. Copilul, Augustin Trifan, devine, tot prin latinizare, August Treboniu.

A crescut în spiritul Bisericii Blajului, în cântecul troparelor și în șoaptele rugăciunii. Unul din frații săi va deveni preot și va continua apostolatul părintelui în Fofeldea.

Toată familia avea o pasiune: cititul. Se spune că August a crescut cu cartea pe masă și de mic cunoștea de la tatăl său istoria românilor.

Urmează „Școala Normală Germană” din Sibiu și „Facultatea de Filozofie” din Cluj. La Viena și apoi la Göttingen, studiază, la „Institutul Politehnic”, științele fizice, matematica și astronomia.

A participat la Revoluția din 1848 din Ardeal, fiind la 3/15 mai la Adunarea Națională de pe Câmpia Libertății din Blaj.

În anul 1859 îl regăsim la București, în rândul celor ce luptau pentru Unirea Principatelor.

Între 1851-1852 a fost în fruntea delegației care a prezentat Împăratului Franz Joseph cererea pentru respectarea drepturilor promise românilor în 1848.

În 1842 Principele Alexandru Ghica al Munteniei îl cheamă la București, unde, între 1842-1848, va fi profesor de filozofie și latină la Colegiul „Sfântul Sava”.

Câțiva ani mai târziu, în 1852, Principele Grigore Ghica al Moldovei, îl cheamă la Iași, îl numește inspector general al învățământului. În această calitate, va reorganiza întregul învățământ și va introduce limba latină disciplină obligatorie pentru școlile din ambele Principate.

Cărturarul ardelean aducea celor de peste munți crezul Școlii Ardelene, dăruirea până la jertfă. Lipseau manuale, le-a lucrat, le-a pus în mâinile elevilor și, prin ele, adevărurile prin care Școala Ardeleană a format con-

știința națională a românilor: originea romană a poporului, latinitatea limbii române, continuitatea poporului român în spațiul fostei Dacii și idealul unității românilor. Astfel, de la Treboniu Laurian a rămas opera „Istoria românilor”, trei volume, și manuale de geografie.

Marele cărturar a fost și profesor de literatură română la Facultatea de Litere a Universității din București, decan și director al Bibliotecii Centrale Universitare.

În 1861 este printre fondatorii „Asociației Transilvania pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român” - ASTRA.

Împreună cu Nicolae Bălcescu, în 1845, scoate prima revistă de istorie românească: „Magazinul istoric pentru Dacia”, revistă destinată tuturor românilor, purtătoare de înalte idealuri și adevărat patriotism.

Între 1871-1876, în colaborare cu I. C. Massim, și el profesor la Colegiul „Sfântul Sava”, la cererea „Societății Academice Române”, a publicat „Dicționarul limbii române” (1873-1877), în două volume.

În secolul al XIX-lea constituirea limbii literare a avut caracterul unei lupte, „nu numai din pricina contradicțiilor firești dintre nou și vechi, ci și datorită exagerărilor într-o direcție sau alta”, dintre excesul de neologisme (și barbarisme) și purism excesiv. O serie de cărturari din Transilvania, formați în ideile și spiritual Școlii Ardelene, s-au străduit, exagerând, să dea limbii române un profil pur latin. Așa a luat naștere „școala latinistă”, care a câștigat adepți și în cel mai înalt for cultural, Academia Română, sub auspiciile căreia se va tipări „Dicționarul limbii române” a lui Treboniu Laurian și Massim, lucrare din care sunt eliminate cuvintele nelatine și trecute în al treilea volum, „Glossariu”.

(continuare în pag. 5)

Un nou început

Colegiul Pontifical „Pio Romeno” este locul emoțiilor, întrebărilor, speranțelor. Noi alumni din România au făcut acum cunoștință cu Roma. Opt studenți (trei din Arhieparchia de Alba Iulia și Făgăraș, doi din cea de Oradea, unul din Eparhia de Lugoj, unul din Eparhia de Cluj-Gherla și în premieră, unul din tânăra Eparhie „Sfântul Vasile cel Mare” de București) au început luni, 24 august, cursul intensiv de limbă italiană. Vor fi câteva săptămâni solicitante care îi vor pregăti pentru viața romană, deschizându-le astfel porțile cunoașterii unui nou univers cultural, acesta cuprinzând atât latura Universitară, dar și cea socio-umană. Determinarea lor nu lipsește, dar vor avea nevoie de rugăciunile celor din țară și ale tuturor oamenilor de bunăcredință, acestea constituind suportul spiritual necesar oricărui student la început de drum.

Cu toții ne întrebăm: Sunt acești tineri însetați de Cristos? Sunt cei de acasă pregătiți să-i primească în

spiritul lacrimilor paterne ale Apostolului Pavel? Răspunsul depinde numai de ei și de seriozitatea cu care vor trata această șansă unică în viață, de a studia în Roma, călăuziți până aici de Spiritul Sfânt. Să-l rugăm pe Domnul, „Părintele luminilor”, pentru ca, prin mijlocirea Preacuratei Fecioare Maria, să-i ocrotească pe drumul renunțării de sine, al slujirii și al vieții „ascunse cu Cristos în Dumnezeu”!

<http://pioromeno.com>

(urmare din pag. 4)

Confruntările în materie de limbă erau puternice latiniștii optau pentru scrierea etimologică și înlocuirea alfabetului chirilic cu cel latin - scrierea cu litere latine, în Transilvania, s-a introdus cu mult înainte datorită Școlii Ardelene. Dincolo de munți procesul era mai greu, se opunea Biserica Ortodoxă, adeptă a slavonismului.

Direcția cea corectă în materie de limbă a fundamentat-o Titu Maiorescu. El a susținut și datorită lui s-a impus scrierea fonetică și ortografia în care scriem și astăzi. În privința neologismelor, Titu Maiorescu afirma „...sunt numai atunci de primit când ne lipsește cuvântul în limba de până acum, iar ideea trebuie neapărat introdusă”. În privința slavonismelor, „acolo unde pe lângă cuvântul slavon există cuvânt român, cuvântul slavon trebuie îndepărtat și cuvântul român păstrat. Vom zice deci binecuvântare și nu blagoslovenie”, și exemplele continuă. Se știe că slavonismele au intrat în limba noastră prin Biserica Ortodoxă. Răspunsul la exagerările curentului

latinist au fost date.

Întorcându-ne la August Treboniu Laurian, el rămâne o mare personalitate a culturii noastre căreia i-a dat tot ce a putut, adesea și jertfa. A pus pietre de temelii unde trebuia, a fost membru fondator al Academiei Române, filolog, istoric, profesor, publicist și om politic. Peste tot unde se vede progresul culturii noastre, în umbră putem regăsi chipul sfios al celui care a dăruit și el muncă și viață.

„Dicționarul” l-a făcut, poate, să se creadă un învins. „Învinsilor nu li se ridică statui... doar pe mormântul uitat, picură lacrimi”, spune N. Iorga. Dar August Treboniu Laurian nu a fost un învins, păcat că s-a stins cu această amărăciune care i se zbătea în suflet. Vizionarul suferea pentru că „limba rămase vulgară, scrisul se păstrase barbar, Roma viitoare tot nu se apropia de pământ. Sufletul se lovi de această realitate nevrednică și se stinse” (N. Iorga).

Numele lui August Treboniu Laurian este însă înscris definitiv în valorile mari ale culturii noastre.

Campusul Ecumenic de la Loreto

Ca de fiecare dată, și în acest an a avut loc în Italia, Campusul Ecumenic la Loreto. Această a șaptea ediție s-a desfășurat între 29 iulie – 5 august la Centrul Ioan Paul II, condus de don Paolo Volpe. Aici au fost reprezentate 4 țări, respectiv 4 confesiuni religioase: România (greco-catolici și ortodocși), Ungaria (greco-catolici), Suedia (luterani) și Italia (romano-catolici). Împreună am fost 144 de participanți.

Tema Campusului din acest an a fost “perlele vieții”. Această temă a fost propusă de delegația suedeză și are ca fundament un moment din viața episcopului luteran Martin Lonnebo. Se spune că din cauza unei furtuni violente el a fost blocat pe o insulă grecească pentru mai multe zile. În timp ce era acolo a avut o viziune în care i se spunea să creeze o brățară cu perlele vieții pentru a fi folosită ca instrument al diferitelor confesiuni religioase pentru rugăciune și meditație. Această brățară are 18 perle dintre care una este perla lui Dumnezeu, șase sunt perle ale tăcerii, una este perlă a Eu-lui, una este perlă a botezului, una a deșertului, una a seninătății, două a iubirii, trei sunt perle ale secretului, una este perlă a întinericului și una a învierii. În fiecare zi am meditat asupra uneia dintre aceste perle.

Programul de obicei începea la ora 8 în fiecare zi cu rugăciune, apoi mic dejun, conferință având ca temă perla din acea zi, apoi discuții pe grupuri, rugăciunea luminii și prânz. După masa era timp liber până la 16.30 iar apoi din nou discuții, rugăciune și cina. Seara erau propuse diferite laboratoare (workshop-uri) printre care dans, cor, clown therapy și altele.

Idea organizatorilor Campusului a fost să pună împreună persoane din diferite țări și cu modalități diferite de a trăi iubirea lui Dumnezeu, pentru a se bucura de această iubire a lui Dumnezeu care se arată în atâtea rituri diferite. Culturi diverse, mulți tineri plini de entuziasm și preoți, voluntari și animatori care s-au pus în slujba lui Dumnezeu și a tinerilor, aceasta au însemnat zilele petrecute la Loreto.

Grupul Eparhiei de Oradea a fost condus de părintele Paul. Pentru mulți a fost prima dată când mergeau la Campus Ecumenic de la Loreto. La întoarcere toți erau cu zâmbetul pe buze și cu promisiunea în inimă că... “voi merge și la anu”.

Din ceea ce ei au trăit la Loreto au vrut să împărtășească și cu noi câte ceva.

„Acest campus m-a ajutat să îmi fac prieteni din

România, Suedia, Ungaria și Italia. De asemenea m-a ajutat să fiu mai deschisă cu cei din jurul meu și să accept părerile fiecăruia. Cel mai impresionant loc a fost Bazilica, locul în care am reușit să fiu doar eu cu Dumnezeu și să îmi dau seama că nu contează unde te afli, Domnul este mereu cu tine.” Miclăuș Zorela

„A fost o experiență foarte interesantă, cu multe activități (mi-au plăcut mult discuțiile pe grupuri). Am încercat să vorbesc în nu știu câte limbi dar nu mi-a ieșit. A fost o zonă superbă și locurile vizitate au fost de vis”. Porțan Cristina

„Am cunoscut mulți oameni și am rămas uimită cât de frumos am relaționat. Mă bucur enorm că am rămas cu amintiri frumoase și că am putut lega prietenii noi. De asemenea aceasă experiență m-a determinat să mă gândesc mai mult la dimensiunea spirituală a lucrurilor, și să privesc diferit ceea ce mi se întâmplă zilnic.” Marin Carina

„Îi mulțumim bunului Dumnezeu pentru această posibilitate de a-L recunoaște în persoane diferite și de a-L ruga în diferite limbi și în modalități diverse. Îi mulțumim și pentru noile prietenii pe care am reușit să le legăm acolo și care continuă. Mulțumim și directorului Centrului Ioan Paul II, don Paolo Volpe și părintelui don Francesco Pierpaoli pentru primirea călduroasă. De asemenea mulțumim voluntarilor și animatorilor”.

„Ce poate fi mai frumos decât să stai o săptămână întreagă alături de tineri și persoane minunate, de diferite confesiuni și împreună să-L lauzi și să-L preamărești pe Dumnezeu?!” Alexandra Cristina Szucs

Întâlnirea formatorilor seminarelor greco-catolice din Europa

În perioada 22-25 august 2015 s-a desfășurat la Presov, în Slovacia, prima întâlnire a responsabililor și formatorilor seminarelor greco-catolice din Europa. Cu această ocazie au participat invitați din Germania, Ucraina, Ungaria și România, cu speranța ca, în viitor, acest orizont să fie cât mai larg și îndreptat spre toate seminarele greco-catolice. Au participat Pr. Oleksandr Petryenko, rectorul Colegiului Oriental din Eichstätt – Germania, Pr. Thomas Kremer, vicerectorul aceluiași colegiu, Pr. Ihor Boyko, rectorul Seminarului Greco-catolic din Lviv – Ucraina, Pr. Mikhaylo Lesiv, vicerectorul Seminarului din Lviv, Pr. Soltesz Janos, rectorul Seminarului din Nyregyhaza – Ungaria, Pr. Miklos Verdes, prefect al aceluiași seminar, rectorul Seminarului din Uzhgorod - Ucraina, Pr. Anton Cioba, rectorul Seminarului din Oradea, Florin Bode, vicerectorul Seminarului din Oradea, împreună cu gazdele noastre Pr. Miroslav Dancak, rectorul Seminarului din Presov, Pr. Iozef Urvinicka, vicerectorul Seminarului din Presov, precum și ceilalți formatori ai seminarului.

Cele patru zile, bogate și diversificate, s-au desfășurat după următorul program: Sâmbătă 22.08 – sosirea invitaților, participarea, împreună cu PS. Jan Babyak, Arhiepiscop și Mitropolit al Bisericii Greco-Catolice din Slovacia și PS John Stephen Pazak, episcopul comunității greco-catolice slovace din Canada, la consacrarea noii biserici de lemn din Lutina, o așezare aflată la circa 30 de kilometri de Presov și unde activează o importantă comunitate greco-catolică din Slovacia.

Duminică, 23 august, în dimineața zilei am participat la liturghia solemnă din aceeași localitate, cu ocazia sărbătorii Adormirea Maicii Domnului, celebrată de Înalt Preasfințitul Jan Babyak, împreună cu PS John Stephen Pazak, IPS Kocsic Fülöp, Mitropolitul Arhiepiscopiei de Hajdúdorog – Ungaria, PS Peter Rusnák episcop de Bratislava, PS Milan Chautur, episcop eparhial de Košice, după care am luat prânzul și am făcut o scurtă vizită a bazilicii. După întoarcerea la

Presov, a avut loc cina, în timpul căreia fiecare rector de seminar a făcut o scurtă prezentare a seminarului pe care îl reprezintă.

Luni 24 august, în cursul dimineții a avut loc plecarea spre Litmanova, un important centru de pelerinaj marian al Eparhiei de Presov, unde la ora 10.30 a avut loc Sfânta Liturghie. După prânz, au avut loc cele două conferințe propuse de organizatori: Paternitatea spirituală în Biserica antică, susținută de Pr. Marko Durlak, unul dintre părinții spirituali ai seminarului din Presov și Formarea soțiilor viitorilor preoți, susținută de Juraj Terek, prefect al Institutului Teologic Internațional din Trumau - Austria, la sfârșitul cărora au avut loc discuții și alte intervenții pe aceste teme.

Mărti, 25 august, după Sfânta Liturghie de la orele 7.15, am vizitat clădirea Curiei Episcopale din Presov, însoțiți fiind de IPS Jan Babyak, care ne-a făcut și o scurtă prezentare a istoriei și situației Bisericii Greco-Catolice din Slovacia. În final, toți cei prezenți am fost însoțiți de către PS Milan Lach, episcop auxiliar de Presov și de către Pr. Peter Sturak, decanul Facultății de Teologie din Presov, într-o scurtă vizită a clădirii universității recent renovate.

Cu acordul unanim al participanților, s-a hotărât ca următoarea întâlnire de acest gen să se desfășoare anul viitor în perioada 24-27 august, în România, la Oradea.

Florin BODE

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2015

OCTOMBRIE

Universală: Pentru ca să fie deșărădăcinat traficul de persoane, formă modernă de sclavie.

Pentru evanghelizare: Pentru ca, având spirit misionar, comunitățile creștine din continentul asiatic să vestească evanghelia celor care încă o așteaptă.

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI (XI)

12. DRUMUL DAMASCULUI - DRUMUL FIECĂRUIA ȘI AL TUTUROR

Personajele și personalitățile biblice de dincolo și de dincoace de cei 2000 de ani de creștinism aduc spre noi profiluri caracterologice și temperamentale diverse. Răzbunători și colerici ca și Cain, care l-a ucis pe Abel din invidie și răutate. Cumpătați, ascultători în Cuvântul Domnului precum Avraam ori Noe. Părtinitori ca și Rebeca soția lui Isaac, care-l îndrăgea mai mult pe fiul Iacov decât pe Esau. Înșelători, capabili de viclenie și perfidie ca și aceeași Rebeca și Iacov care-l păcălesc pe bătrânul Isaac, slab văzător, recurgând chiar la substituirii de persoană, Iacov dându-se drept Esau. Sângeroși, asasini precum frații lui Iosif care plănuiau omorârea acestuia. Dar și iertători, înțelepți și blânzi ca și Iosif, Samariteanul milostiv, Isus Păstorul cel Bun, cele cinci fecioare înțelepte etc.

Desigur exemplele ar putea continua și poate pătimășii taxonomiilor ori al statisticilor ar îndrăzni, împinși de dorința exercițiului intelectual să întocmească tabele sinoptice de taxonomie caracterologică. În prima rubrică ar fi înșiruiți cei stătători și propovăduitori ai Cuvântului lui Dumnezeu, adică Proorocii și Apostolii. Apoi într-o altă rubrică oamenii - "sfinții mărunți" - care au crezut și urmat Cuvântul Domnului și tot așa până la orbii, slăbănogii, paralizicii tămăduiți de Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu.

Urmărind viețile acestora și mulțimea evenimentelor biblice, omul de astăzi are șansa uimirii, izvor de întrebări, din care vor curge șuvițe de răspunsuri firave, contopite apoi în torente, râuri și fluvii de adevăruri propuse (nu impuse) revărsate toate în marea înțelepciunii, credința în Sfânta Treime.

Noi cei de astăzi ne regăsim în evenimentele și personalitățile Bibliei. Ne îngheșuim la treptele altarului, mai ales atunci când puterile trupului slăbesc și ne simțim amenințați. Urmăm fără clipire obiceiul Fariseilor, curățind "partea de afară a paharului și a blidului", fără să ne gândim că lăuntru nostru este "plin de jefuire și răutate" (Luca 11: 37-54). Iuda cu sărutul și arginții săi 30, trăiește în mulți dintre cei de astăzi. Vedem și acuzăm dar nu privim cu atenție și nu ascultăm, pilda bogatului neînțelept, cea a semănătorului sau pilda fiului risipitor. Trec prin și pe lângă noi într-o stare de acceptare pasivă, somnolență spirituală, îngăduită de refuzul nostru de a retrăi evenimentele biblice care există mereu astăzi și până la acel mâine ce se va opri doar la Judecata de Apoi.

Ascultând cuvântul de învățătură despre Saul din Tarsul Ciliciei avem ocazia de a medita cu privire la convertire. Convertirea mea, convertirea celor din împrejurimi, convertirea tuturor. Convertire și reconvertire. Pseudo-convertire ori convertire adevărată. Convertibili și neconvertibili.

Credincioși obiceiului de a pildui, de a susține "te-

oria" cu evocarea întâmplărilor reale, vom recurge și acum, la exemplificări văzute, trăite în viața de toate zilele.

Șoaptele de la colțul bărfelor, vorbeau despre un venerabil preot greco-catolic, trecut acum la cele veșnice, cu profund reproș pentru că acesta, în anii de prigoană comunistă a bisericii noastre, a slujit ca și preot ortodox.

Domni și doamne posesori, și ei de șoapte bârfitoare condamnavă cu multă sânguință un credincios greco-catolic, care înainte de 1989, conducea destinele culturii la nivel de județ fără să țină seama că în perioada șaizecimii, nu oricine ajungea în asemenea funcție, blamându-l pentru o presupusă activitate prolecultistă.

Și despre cel care scrie aceste rânduri, o doamnă șoptitoare (și nu doar dânsa), evoca activitatea de educație ateist-științifică din perioada antedecembristă. Din cauza acestei situații misionarismul laic practicat astăzi, at fi lovit de nulitate. Cu privire la aceste două stări de fapt, subsemnatul promite o evocare printr-o mărturisire publică clarificatoare.

Până atunci însă, doamnă și domnilor jurați, destul de săraci în portofoliul credinței, permiteți-ne nouă, cei de atunci, să beneficiem și să răsplătim, prin ceea ce credem și facem acum, bunătatea lui Dumnezeu, care ne-a îngăduit să trăim experiența Drumului Damascului, precum Saul din Tars și ne-a trimis pe "ulița care se cheamă "Dreaptă".

Și astăzi sunt frați întru Cristos rătăciți, robi ai secularizării, mai ales cei tineri. Suntem convinși că și pentru acești tineri există o întâlnire cu Drumul Damascului chiar dacă se întâmplă precum în versurile poetului Nichita Stănescu (Cântec vechi de luna nouă): "Teșise-n calea sufletului meu/ aiurea, din trotuare, Dumnezeu,/ dar seara grea de stele și de lut/ ardea pe străzi și nu l-am cunoscut./ În felinarele cu iz de scrum/ ochi de pisică-mi licăreau în drum/ și pasul greu mi se așternea nătang/ ... și fluieram, așa, ca să nu plâng ...".

De la indiferentismul religios spre streșina bisericii și apoi în Biserica vie. Acesta este traseul convertirii din zilele noastre.

Drumul Damascului este deschis pentru toți. Și vor fi din ce în ce mai numeroși. Atât de mulți încât puținii care cred că nu au nevoie de convertire, vor rămâne în rigolele Drumului Damascului, de unde lumina cea strălucitoare se vede mai greu sau deloc.

Drumul Damascului ne-a fost dăruit de Bunul Dumnezeu de veacuri, până la sfârșitul veacurilor pentru toți, "mlădițe ale unicei vițe", laici și persoane consacrate, femei și bărbați, copiii, tineri și bătrâni, sănătoși și suferinzi.

Să-i mulțumim Bunului Dumnezeu pentru Drumul Damascului, pe care să-l căutăm mereu și spre care să alergăm lacomi abandonând plăcerile perisabile ale prezentului materialist.

ȘIMLEU SILVANIEI – BĂDĂCIN – SIGHETU MARMAȚIEI

Sâmbătă, 22 august 2015, la orele 14.30, ca în fiecare an, la Biserica Greco-Catolică Sfânta Treime din Șimleu Silvaniei s-au întâlnit peste 80 de tineri din toate părțile țării pentru a porni într-o experiență de comuniune, comemorare, rugăciune și redescoperire a identității naționale și religioase.

O experiență după care te întorci transformat! Lucrurile capătă valoare, istoria se pipăie cu mâna, credința se trăiește intens.

Ideea acestui pelerinaj a fost frământată pe colinele Romei în anul 1997, când părintele Florian Gui, preot călugăr greco-catolic din Congregația Fiii Divinei Providențe (fondată de Sfântul Don Orione) încerca să contureze un posibil traseu de la Șimleu Silvaniei, prin Bădăcin (satul lui Iuliu Maniu), Bocșa (Simion Bărnuțiu) și până la Sighetul Marmăției (unde s-au dat viața atâția însetați de adevăr) vizitând locurile de origine ale multora dintre cei care au marcat istoria secolului al XX-lea luptând pentru afirmarea națională și religioasă, cei care nu au făcut nici un compromis. Pentru ei lucrurile nu erau complicate, trebuia să spună da minciunii și toți ar fi devenit mari oameni de stat, ar fi rămas oameni de cultură, episcopi, preoți; așa au devenit pușcăriași. A avut rost jertfa acestor martiri? Până când tinerii îi vor căuta pot să spun cu tărie DA!!!

A fost un moment deosebit pentru noi ca să vedem pe acești tineri plini de entuziasm, bucușori că s-au reîntâlnit și reîncep o aventură alături de tinerii cu care au împărtășit deja în anii precedenți această experiență, dar și să cunoască alți tineri care fac pentru prima dată această experiență. Doar zâmbet și bucurie s-a putut citi pe fețele lor. Parcă curtea bisericii și apoi subsolul unde ne-am desfășurat programul de organizare pentru pornire a fost înfrumusețat de saluturi, îmbrățișări, entuziasm, cântece și fericire. Cum poate să fie mai frumoasă biserica decât așa? Oare unde-i Dumnezeu, dacă nu în această biserică inundată de bucurie lor și a noastră, văzându-i.

Este un lucru extraordinar că acest pelerinaj a ajuns la a XVI-a ediție și tot mai mulți tineri sunt dornici să facă această experiență.

Tinerii sunt însetați de adevăr, sunt însetați de a cunoaște ceea ce pe toate căile în România actuală se încearcă să li se ascundă. În acest pelerinaj dau mâna cu istoria adevărată și întâlnesc realitatea pură pe care au trăit-o cei care au luptat pentru credință, adevăr și libertate, rămânând cu ceea ce aveau ca valoarea cea mai autentică și profundă, care nu le-a putut-o lua nimănui, libertatea interioară.

Mulțumim din suflet Părintelui Florian Gui, pentru această lecție de istorie și cateheză făcută pe urmele și pe mormintele eroilor și ale martirilor și mulțumim

acestor tineri pentru că ne-au adus mult entuziasm prin vizita lor. Mulțumim preoților și fraților călugări din Congregația Don Orione care-l susțin și-l însoțesc în organizarea acestui pelerinaj pe părintele Florian și care încă sunt cei mai mari susținători a tot ceea ce înseamnă martiriu și susținerea ideii de redescoperire a acestui izvor care ar trebui să adape din plin sufletul bisericii și al neamului nostru.

Până nu ne vom întoarce cu adevărat la acest izvor, martiriul, și nu-i vom face loc să curgă pe toate cursurile și văile acestei țări nu vom cunoaște cu adevărat o vindecare de tot ce a însemnat atrocitatea comunismului ateu. Această experiență constituie o deșteptare a conștiinței pentru mulți dintre tinerii participanți. Ei pot să vadă, să perceapă și să simtă nu așa-zisul adevăr trucat, mușamalizat, ascuns sau inoculat de cei care doreau să ne controleze, ci adevărul trăit, cel pentru care cei care credeau în el s-au jertfit, au murit, n-au acceptat să le fie luat. Acești tineri merg să vadă și să cunoască oameni verticali, oameni adevărați, oameni care n-au făcut nici cel mai mic compromis atunci când a fost vorba de adevărul în care credeau, care nu s-au aplecat atunci când au știut că au dreptate, care nu au tăcut atunci când li s-a comandat, pentru că așa a vrut partidul, care au ținut mai mult la adevăr decât la propria viață. Acești tineri merg să cunoască și să întâlnească Oameni. Acești Oameni nu sunt morți, ei sunt mai vii ca oricând și până vor exista tineri care-i vizitează și care vor să-i imite vor rămâne vii. În aceste zile se întâlnesc Oameni și Tineri, prin urmare avem viitor! Țara aceasta are viitor. Le mulțumim și unora și altora.

Le-am dorit tinerilor un pelerinaj sfânt, profund, frumos, plin de roade spirituale, umane și formative, așa cum bunul Dumnezeu îl dorește pentru ei.

Și am cerut Domnului nostru Isus Cristos și Maica Preacurată să-i însoțească în calea pe care-au pornit.

Pr. Nicolae BODEA

Părintele Matei Boilă a plecat spre Casa Tatălui

Matei Boilă s-a născut la Blaj, la 17 aprilie 1926 și a fost fiul profesorului Zaharia Boilă (în perioada interbelică titular al catedrei de Drept Constituțional la Universitatea Regele Ferdinand din Cluj) și al Clarei Pop, fiica surorii lui Iuliu Maniu.

S-a făcut remarcat prin inițiativa legislativă nr. 243/1996 privind reglementarea folosirii lăcașelor de cult ale Bisericii Române Unite cu Roma. Proiectul senatorului Boilă prevedea folosirea în comun de către comunitățile ortodoxe și greco-catolice a bisericilor greco-catolice în localitățile în care există o singură biserică, respectiv folosirea exclusivă a unei biserici de către comunitățile greco-catolice în localitățile în care există două sau mai multe lăcașe de cult. Legea Boilă-Turianu a fost tergiversată la Camera Deputaților timp de patru ani și în cele din urmă respinsă pe 25 septembrie 2001, în noua legislatură dominată de PDSR.

În 1945 s-a înscris la Facultatea de Drept din Cluj. Între 1945 și 1947 a fost membru activ în Mișcarea studenților anticomuniști (a fost secretarul Tineretului Universitar Național Țărănist). După terminarea Facultății de Drept, în 1950, nu a fost repartizat nicăieri. S-a angajat ca sonдор la schela petrolieră din localitatea Ochiuri (Târgoviște). În 1952, a fost arestat ca unul dintre conducătorii "reacționari" și condamnat administrativ la 5 ani. A făcut 2 ani de închisoare, iar apoi i s-a dat domiciliu obligatoriu la Ochiuri. În urma memoriului semnat împreună cu sora sa Elena, fratele Ioan și prietenul Nicolae Balotă a fost condamnat la 10 ani de închisoare. A fost eliberat în 1964 în urma decretului de amnistie general pentru condamnații politici. După ieșirea din pușcărie s-a angajat la Ochiuri, ca sonдор, apoi la Fabrica de Ipsos din Aghireș, ca tehnician și, în final, ca economist la Napochim Cluj. S-a căsătorit în 1965 cu Maria Fărcaș, având patru copii. La sfatul episcopilor cu care a stat în pușcărie a acceptat în 1977 să fie hirotonit preot greco-catolic. După evenimentele din 1989 a intrat cu autorizația Mitropolitului Alexandru Todea, în PNTcd. Între 1992-2000 a fost senator de Cluj din partea PNȚCD.

A înființat, în 1999, ANCD-ul (Alianța Națională Creștin Democrată). În 2011, a înființat Forumul Civic Creștin, destinat familiarizării liderilor politici cu exigențele creștine în politică.

În 2003 a primit titlul pontifical de Prelat Onorar, iar în anul 2014 a primit distincția „Sfintei Cruci pentru Biserică și Pontif”.

„Fericiti cei morți, care mor acum în Domnul. Sa se odihneasca de ostenele lor, iar faptele lor vor merge cu ei.” (Ap. 14,13)

Pr. Cristian BORZ

Mesajul PSS Virgil Bercea*

Preasfinția Voastră,

Acum se întoarce la "Casa Tatălui" cel care a fost neobositul, neostoitul Părinte Matei Boilă. El, Tatăl cel Ceresc, astăzi îl primește în "Împărăția" Sa unde nu este nici durere, nici suspinare, ci odihna cea veșnică și viața cea adevărată. Părintele Matei Boilă a trăit o viață plină de har și în același timp o viață zbuciumată, dar bogată în împliniri – o viață oferită familiei, Bisericii Greco-Catolice și Țării noastre -.

Părintele Matei a fost fiu al unei mari familii transilvane, iar, prin botez, fiu al lui Dumnezeu; a trăit și a lucrat în lume, dar nu aparținea lumii acesteia; a fost serv al Altarului, dar în fața lui se închinau și îngerii; muritor precum noi toți, dar a trăit din plin datorită de a conduce sufletele spre viața cea veșnică; a fost un călător pe pământ, dar ochii lui erau îndreptați mereu spre ceruri. Atunci când era în facultate sau în pușcărie, cu domiciliu forțat și iar în pușcărie, prin diversele locuri de muncă sau mai apoi în Parlamentul României, acasă cu familia sau la altar, Părintele Matei și-a oferit viața Domnului precum prescura din care se celebrează Jertfa sfântă. Da, Părintele s-a dăruit celor din jur cu credință și iubire, fiind convins că prin Sfinția Sa se realizează cuvintele lui Christos: „iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Mt 28, 20). Astăzi, Părintele pleacă ... dar rămâne cu noi în comuniunea sfinților și prin tot ce ne-a dăruit de-a lungul vieții sale.

Bunul Dumnezeu să-l ierte, să-i facă parte cu dreptii și să îl odihnească în pace! Condoleanțe familiei îndoliate; condoleanțe Preasfinției Voastre, Preasfințite Florentin, condoleanțe Episcopiei de Cluj-Cherla!

Marie, Maică Sfântă, condu sufletul Părintelui Matei la fiul tău Isus, pe care atât de mult l-a iubit!

+ Virgil BERCEA

* Mesajul de condoleanțe a fost adresat Preasfinției Sale Florentin Crihălmeanu, la trecerea în veșnicie a părintelui Matei Boilă.

ODĂ

*Fecioară, stea între fecioare,
Regină soare-ntre regine,
Marie, timpul, veșnicia
De preamărirea ta sunt pline.
Puterea ta nemărginită
Și slava ta nemăsurată,
Stăpână milostivă, lumea
N-o va-nțelege niciodată.*

*Oricât parfum ar strânge crinul
În salba dalbelor petale,
Oricât argint ar cerne luna
În culmea strălucirii sale;
Oricât noian de raze lucii
Ar aduna-nfocatul soare,
Nu vor putea să stea alături
Cu-a sufletului tău candoare.*

*Din veci Treimea-ntr-o ființă
Și-apus în tine a sa iubire
Și te-a menit să fii al nostru
Hotar de blândă dezrobire.
Tu ești „Fântână sigilată”
„Grădină-nchisă” rai de floare,
În fața ta și-a stins păcatul
Năvala sa ucigătoare.*

*La tine-ocean de vrednicie
Cu adâncimi de azur senine,
Arhanghelul Gavril din ceruri
Cu vestea mântuirii vine.
Iar tu te-nalți ca Mama vieții
În locul Evei înșelate.
Tu dai pământului limanul
De împăcare și dreptate.*

*Cuvântul veșnic se coboară
În seculara lumii jale
Și firea noastră o îmbracă
Din sânul umilinței tale.
Și singură gustat-ai taina
Ce n-a pătruns-o nici o minte:
Ce-s bucuriile de mamă
În vraja fecioriei sfinte.*

*Cu înțeleapta-ți vorbă „fie”
Tu pus-ai sub călcâi deodată
A iadului jivină crudă . . .
Femeie binecuvântată,
Pe-al veacurilor Rege falnic
Tu l-ai născut în bucurie
Și-n poala ta Isus trăit-a
Fermecătoarea sa pruncie.*

*Tu ai hrănit în dulci extaze
Pe Cel ce dă belșugul gliei,
Și-ai sprijinit la pașii fragezi
Pe Regele puterniciei.
Supus le-a fost ca fiu în vreme
Al lumii dătător de viață,
Înțelepciunii creatoare
I-ai dat poruncă și povață.*

*Făptură suverană în slavă,
Ca tine altă mândră nu e,
Prerogativa ta augustă
La Dumnezeu în cer te suie.
O mamă, El atotputernic,
Mai mare a crea nu poate,
Sub sceptrul tău se pleacă omul
Și cetele de îngeri toate.*

*Dumnezeiască mamă-n lume
Și în veșnicie tu ești mamă
Hristos din tronul său și astăzi
Cu același nume drag te cheamă.
Și Te-a încredințat Crăiasă
- Mister de îndurare nouă –
Cereștile comori de haruri
Să ni le-mparți ca mamă nouă.*

*Iar tu ce poruncești și-n rugă,
Tu vistiernică stăpână,
Spre noi tu pururea deschisă
Și inima și blânda-ți mână.
Și mila o cobori în valuri
De duioșii nemărginite
Chiar și în mințile rebele
Și-n inimile pustiite.*

*Spre tine deci privim ca fiii
Ce n-au în lume mângâiere,
Ni-i arsă inima de lacrimi
Și-n chinuri viața noastră pierde.
Dar prea ești mare; prea ești bună;
Ca la eterna sărbătoare,
Să nu ne-aduni cu dor de mamă,
Dumnezeiască Născătoare !*

Pr. Ioan Gârleanu

Pr. Ioan Gârleanu, OFMConv., născut: 22 mai 1892, hirotonit: 15 august 1922 la Assisi, decedat: 15 martie 1944. A fost înmormântat la Săbăoani.
Oradea, 1 iunie 1931

75 de ani de la masacrul din Ip

Cele 157 de victime ale masacrului horthyst, desfășurat în toamna anului 1940, în localitatea martir Ip, au fost comemorate luni, 14 septembrie, la împlinirea a 75 de ani de la acel tragic moment. În cadrul evenimentului a fost oficiată o slujbă religioasă de pomenire a victimelor, au fost depuse coroane și jerbe de flori la Mormântul Martirilor și la Monumentul Eroilor, după care au urmat câteva alocuțiuni și un scurt program artistic susținut de elevii Școlii Gimnaziale Ip, iar la final, a avut loc defilarea gărzii de onoare.

La manifestările de comemorare au participat reprezentanți ai Instituției Prefectului Sălaj, oficialități locale și județene, reprezentanți ai partidelor politice, preoți greco-catolici și ortodocși, alături de localnici și alți laici veniți la Ip pentru a-i comemora pe înaintașii sălăjeni. O ceremonie similară a avut loc pe data de 9 septembrie, la Treznea, o altă localitate martir a județului Sălaj.

Ioana GALE www.salajulpursisimplu.ro

Sărbătorirea hramului parohiei „Nașterea Maicii Domnului”

În zilele de 5 și 6 septembrie, Parohia Română Unită din orașul Valea lui Mihai a sărbătorit anticipat, pentru a fi o prezență cât mai mare, hramul mare al bisericii.

Slujbele (Vecernia Mare cu Litia și Acatistul Nașterii Maicii Domnului) au început sâmbătă 5 septembrie orele 19.00, avându-i ca slujitori pe ieroschimonahul Gabriel Grigorie Borzoș (paroh) și părintele Ioan Grad (paroh de Cizer, jud. Sălaj). Pe data de 6 septembrie orele 9.45, s-a săvârșit Utrenia și Sfânta Liturghie, avându-i ca slujitori pe părintele Nicolae Bodea (protopop de Șimleu, jud. Sălaj), părintele Vlad Voicu (paroh de Vășad), părintele Bogdán István (paroh rom.cat de Valea lui Mihai) și parohul locului. Din partea autorităților urbei a fost prezent primarul Nyakó József alături de soția sa.

Mulțumim din suflet tuturor credincioșilor parohiei și nu numai, care au dat dovadă de comuniune și de slujire (diakonia) prin prezență și organizare.

Mulțumim corului „L'Annunciazione” de la Ora-

dea, dirijat de maestrul Prof. Dr. Radu Mureșan, pentru răspunsurile și cântecele făcute în cadrul Sfintei Liturghii.

La finalul Sfintelor Slujbe comunitatea i-a invitat pe oaspeții la o agapă frățească.

Darius COMES

Ne rugăm și învățăm să ne rugăm

Pornind de la aceste cuvinte, copiii din Parohia Sititelec s-au adunat în Dumineca a V-a după Rusalii, după Sfânta Liturghie, pentru a se ruga și pentru a învăța a se ruga împreună. Părintele le-a prezentat o scurta cateheză despre rugăciune și importanța rugăciunii în viața lor. Ne-am despărțit cu promisiunea de a ne ruga atât dimineața cât și seara înainte de culcare, pentru noi cât și pentru părinții noștri. La acest eveniment a luat parte un grup de 35 de copii din parohie dar și copii de alte confesiuni, alături de părinții și bunicii lor. Pentru ca ziua să se încheie cu joc și veselie, a fost invitat grupul Alegria care a pregătit diverse jocuri și concursuri iar la sfârșit am savurat cu toții o înghețată rece.

Pr. Torjoc BOGDAN

MARIEI CARE PLEACĂ ȘI TOTUȘI RĂMÂNE!

Începem printr-o fugară privire în ograda onomasticii pentru a constata existența, în România, a unui mare număr de persoane cu numele Maria sau derivate din Maria. Dintre cele 1.819.000 de Marii la nivelul anului 2014, sunt mii sau poate zeci ori sute de mii de Marii "ajutoare potrivite" pentru existența umană ("să-i facem ajutor potrivit pentru el", Gen. 2,18) și tot atâtea Marii înțelepte, salvatoare precum moașele din Biblie care s-au împotrivit poruncilor faraonului, salvând viața pruncului (Exod cap. I). Sunt de asemenea multe Marii care trăiesc contemplativ și solitar față de faptele lui Dumnezeu refuzând să ducă o viață lipsită de interes, în afara societății.

Beiușul în urmă cu 18 ani, în anul 1997 a avut șansa de a primi, în adopțiune binecuvântată, o Marie, cu viață consacrată din "Congregația Surorilor Minime ale Reginei Purgatoriului".

La început a fost Maria - călugărița - despre care beiușenii nu știau multe și mai ales nu știau despre "rostul" acestei prezențe în viața urbei.

Nu a trecut mult timp și călugărița Maria a devenit SORA MARIA, care împreună cu celelalte surori s-au constituit în spiritualități ale vieții consacrate, necesare pentru slujirea vieții și trăirea responsabilității în societatea Beiușului și a împrejurimilor, în Protopopia-tul Greco - Catolic Beiuș.

Noi, cei de acum, concetățeni ai spiritualității creștine, ajunși la acest binecuvântat statut și cu ajutorul neobosit al Sorei Maria, aflăm vestea neașteptată și nedorită: "Sora Maria pleacă din Beiuș". Încercăm să trecem peste greu exprimabile regrete, să ștergem, mai mult sau mai puțin discret, lacrima tristeții cauzată de iminenta și apropiata despărțire.

Ne propunem să clădim o durabilă nostalgie, o amintire neștearsă în sufletele noastre și în paginile de istorie contemporană a Beiușului.

Să șoptim și apoi să rostim vocal și răspicat cu vocile sufletului și ale rațiunii un nou adevăr o nouă realitate: Sora Maria pleacă și totuși rămâne!

Sora Maria, vă mărturisim că nu avem destulă pricepere și nici har de a ridica o "cântare de laudă a Sorei Maria". Poate, după o perioadă, vom reuși să evocăm itinerarul spiritual al Sorei Maria pe meleagurile Beiușului într-un înscris ce ar putea fi intitulat: "Contemplații despre Sora Maria", care a participat la redresarea și ridicarea vieții creștine, precum Sfânta Maria Magdalena de Pazzi (1566-1607) desigur într-un registru potrivit contemporaneității noastre.

Până atunci, Sora Maria vă mulțumim și vă spunem: Sora Maria, ai fost, aici, precum unele femei din Vechiul și Noul Testament una dintre "ficele puternice ale lui Dumnezeu" fiind conștientă mereu de prezența Sa. Această conștientă, transmisă și nouă prin catehizări

și pilde comportamentale permanente ne îndreptățește să spunem: Sora Maria pleacă și totuși rămâne!;

Sora Maria ne-ai învățat, interactiv, ce înseamnă în viața de toate zilele, spiritualitatea samaritană a vieții consacrate. "Privirea milostivă" trimisă de sufletul dumneavoastră, spre familiile greu încercate de sărăcie ori de lipsă de interes, în care copiii sufereau cel mai mult, v-au ajutat să stabiliți o relaționare benefică cu cei nevoiași, hrănindu-le pruncii, oferindu-le asistență medicală și mai ales asistență creștină și educațională. Sora Maria, cu ocazia cu acelor "Lectio Divino" susținută cu membrii Reuniunii Mariane, ori în cadrul discuțiilor și meditațiilor de la catehezele duminicale, ai indus în noi o spiritualitate centrată în persoana lui Isus care ne invită la contemplarea Lui în Evanghelie și în lumea actuală, o modalitate de a gusta "apa vie" primită de la Cristos. Ori de câte ori vom simți compasiune pentru cei săraci și marginalizați, vom împlini sintagma "Sora Maria pleacă și totuși rămâne!".

Și încă o spiritualitate primită: spiritualitatea orientată spre misiune. Sora Maria, împutănată fizic și în sănătate trupească, ai fost bogată, mereu neobosită în continuarea misiunii bazată pe rugăciune dar și pe practici concrete de "îngrijire a creației" pentru "reînnoirea relației rupte între oameni și cu creația".

Ne-ai învățat să înțelegem și să practicăm compasiunea activă, să ne ferim de disprețuirea aproapelui, să nu excludem din atenția și iubirea noastră pe nimeni, chiar dacă pentru aceasta era nevoie de dojană ori critică (două atitudini din comportamentul dumneavoastră la care am asistat de multe ori).

Dacă vom reuși să adoptăm acest model de compasiune activă vom avea șansa să devenim "aproapele tuturor", nu numai a unora. Vom ști încă odată că Sora Maria a plecat și totuși a rămas.

La ceas de despărțire fizică și în același timp de reunire spirituală, îndrăznim o parafrază a poeziei "Strofa celor cinci litere ale Maicii Domnului" scrisă în secolul al XV -lea de Vicentele de Altamira. Și vom spune Sorei Maria:

M te arată mamă a pruncilor săraci

A ne roagă a adora milostivenia

R vrea să spună că ești aici pe pământ o regină a celor nevoiași

I la Isus cu gândul ne duce, de la care ai învățat iubirea

A este aproapele tuturor pentru care ai fost și ești.

Semnează copiii și familiile nevoiașe pe care le-a ajutat Sora Maria,

Semnează Grupul de Cateheză a Reuniunii Mariane din Beiuș,

Semnează preoții pr. protopop Zorel Zima și pr. Iosif Slobodnic împreună cu toți credincioșii Bisericii noastre.

Consemnează marianistul Ioan Dărăbăneanu

Sfințirea bisericii greco-catolice din Leta Mare

În data de 13 septembrie 2015 a avut loc ceremonia de sfințire a Bisericii greco-catolice din orașul Leta Mare (Letavertes), județul Hajdu-Bihar, cu hramul „Sf. Arhangheli Mihail și Gavril”. Biserica a beneficiat de ample lucrări de restaurare interioară și exterioară.

În această localitate a trăit în trecut o importantă comunitate românească, aici trăind personalități marcante de origine română, cum ar fi: Iosif Vulcan, Ioan Irinyi și Iustin Popfiu. Iosif Vulcan (1841–1907) a fost publicist și scriitor, membru al Academiei Române. A fost inițiatorul apariției revistei “Familia”, în care a debutat Mihai Eminescu, cu poezia „De-aș avea.” Ioan Irinyi, chimist și om de știință, a fost inventatorul chibritului cu fosfor iar Iustin Popfiu (1841–1882) a fost teolog, protopop greco-catolic și erudit scriitor.

La manifestare au participat Florin Trandafir Vasiloni, consulul general al României la Gyula, președintele Autoguvernației Românești din Leta Mare, Gavril Crișan și primarul localității, Menyhart Karoly.

Ceremonia religioasă a fost celebrată de către IPS Fullop, mitropolit greco-catolic de Hajdudorog,

împreună cu protopopul Szimicsku Ferenc, parohul din Leta Mare, însoțiți de un sobor de preoți. Biserica greco-catolică din Leta Mare a fost construită în anul 1802. Pe iconostasul bisericii încă și acum se mai pot citi inscripții în limba română, care atestă că această comunitate este de origine română. În corul (balconul) bisericii se găsește un mic muzeu, unde se pot admira obiecte de cult, cărți de cult și o parte din arhivă bisericii, în limba română.

Deschiderea noului an școlar

Emoții și bucurie în noul început de an școlar la Liceul Teologic Greco Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea. Deschiderea oficială a început cu slujba de Te Deum săvârșită de Preasfințitul Părinte Virgil, împreună cu părinții spirituali ai Liceului, părintele Cristian Tisăliță și părintele Traian Dobrată.

Preasfinția Sa le-a urat elevilor succes în noul an școlar, îndemnându-i să fie ascultători față de profesori pentru că ei: „vor scrie în cartea sufletelor multe gânduri, ca ei să devină mai înțelepți, mai buni și mai frumoși”. În cadrul Sfintei Liturghii săvârșită în Catedrala „Sfântul Nicolae”, cu ocazia Sărbătorii Înălțării Sfintei Cruci, Preasfinția Sa Virgil a cerut ajutorul lui Dumnezeu pentru elevii și profesorii din țara noastră, printr-o rugăciune la sfârșitul Liturghiei.

Cuvântul a fost luat și de către reprezentanta Inspectoratului Școlar Bihar, doamna inspector Chivari Moțoc care a transmis mesajul inspectorului general, apoi a urmat mesajul Inspectoratului de Poliție Bihar, prin domnul inspector Vida Dan.

Prezentarea cadrelor didactice a fost făcută de către doamna director adjunct a Liceului, Rodica Mușan, iar cuvântul final i-a revenit părintelui director Alexandru Dragoș.

Dorim tuturor elevilor și profesorilor succes în noul an școlar și ajutor de la Dumnezeu!

Întâlnirea "Oameni și religii" de la Tirana: apelul final la pace

"Religiilor noastre le aducem aminte că războiul nu este niciodată sfânt, iar eliminarea și asuprirea celui alt în numele lui Dumnezeu este întotdeauna o blasfemie; pacea este limba viitorului": se afirmă în Apelul final al Întâlnirii inter-religioase "Oameni și religii" 2015, desfășurată de la 6 la 8 septembrie la Tirana, pe tema: "Pacea este întotdeauna posibilă". Printre participanții de diferite religii și confesiuni s-a aflat și PSS Virgil Bercea, al eparhiei greco-catolice de Oradea.

Întâlnirea – se subliniază în Apelul final – a avut loc în capitala unei "țări simbol al conviețuirii între religii, după ce a experimentat asuprirea răului care l-a scos pe Dumnezeu și a eliminat libertatea din viața poporului albanez".

"Astăzi lumea se schimbă rapid. Poate că n-am știut să dăm un suflet creșterii și schimbărilor. Lumea noastră riscă să piardă simțul măsurii și se simte atotputernică în timp ce se afirmă puteri anonime care se joacă cu destinul popoarelor".

"Cunoaștem suferințele – se mai afirmă în Apel – pe care le aduce idolatria puterii și a banului, corupția, îndepărtarea de Dumnezeu în numele eu-lui, consumul dezechilibrat și fără viitor al creației, stăpânirea omului asupra omului, proiectul nebun al unei lumi fără celălalt, durerea unor războaie interminabile, contagioase, în afara oricărui control".

Participanții Întâlnirii "Oameni și religii" 2015 notează că "la 70 de ani de la hecatomba nucleară și de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, umanitatea pare să fi uitat că războiul este o aventură fără cale de întoarcere. Da, războaiele par să fi devenit normale și mulți oameni sunt atrași de fascinația teribilă a violenței. Puterea răului lovește

astăzi în milioane de copii, femei, bătrâni și familii: creează combatanți prizonieri ai unei logici violente și nebune. Zeci de milioane de refugiați se strâng în Asia, la marginile Europei și în alte zone ale lumii".

"Secolul XXI este la o răscruce: trebuie să aleagă între resemnare și viitor, între indiferență și solidaritate. Trebuie să globalizăm solidaritatea. E nevoie să deschidem ușa inimilor și a țărilor noastre pentru că nu există ziduri sau garduri de sârmă ghimpată care să poată opri nevoia de a trăi și de a garanta un viitor propriilor copii".

"Spunem religiilor: să ajutăm lumea să găsească un răspuns uman la războaie, la migrațiile mondiale, la criza mediului, la formele numeroase de sărăcie și la dorința de sens a multor oameni. Ca lideri de religii și culturi diverse simțim imperativul moral de a ajuta lumea să nu se distrugă, să nu facă să moară simțământul de omenie".

"Spunem guvernanților: războiul nu se învinge prin război, este o închipuire! Războiul scapă din mână. Nu vă amăgiți! Războiul face ca întregi popoare să devină inumane. Să pornim din nou de la dialog, care este o mare artă și un medicament de neînlocuit pentru reconcilierea între popoare".

"Religiilor noastre, le aducem aminte: războiul nu este niciodată sfânt, eliminarea și asuprirea celui alt în numele lui Dumnezeu este întotdeauna o blasfemie. Eliminarea și asuprirea celui alt, și a istoriei lui, folosindu-se de numele lui Dumnezeu, este o oroare. Să crească o mișcare de popoare pentru pace și de rezistență la terorism și violență. Spiritul de la Assisi să ne conducă pe cale pentru a fi mai îndrăzneți și curajoși în căutarea păcii și în construcția de societăți în care conviețuirea în diversitate să fie pașnică și pozitivă".

"Pacea vine de la Dumnezeu, de aceea, implo-ram darul indivizibil al păcii. Este limba viitorului. Să învățăm din nou, cu toții, limba dialogului și a păcii. Pacea este întotdeauna posibilă. De aceea, trebuie să o construim împreună, cu toții, cei care cred și cei care nu cred. Să construim pacea! Cu ajutorul lui Dumnezeu vom schimba acest timp într-un timp de pace. Nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu".

A. DANCĂ <http://ro.radiovaticana.va>

Un Milion de Stele

Vino și spune DA Serviciu Social!, **vineri 16 octombrie 2015, ora 18.00, în Oradea, Beiuș, Zalău și Șimleu Silvaniei.**

Susține Petiția prin care cerem Guvernului să crească cu 0,3% pe an din PIB până în 2020 bugetul pentru servicii sociale

Vineri, 16 octombrie 2015, ora 18.00, în 54 de localități din România, organizațiile Caritas susținute de partenerii lor fac apel către Guvernul României să crească valoarea finanțării de la bugetul de stat pentru dezvoltarea serviciilor sociale, ajutând astfel pe cei 40% din cetățenii României, care se afla în risc de sărăcie și excluziune socială, să trăiască o viață demnă!

Cel mai amplu gest de solidaritate cu persoanele aflate în dificultate, **Un Milion de Stele, 2015** (www.unmiliondestele.ro) a ajuns la ediția a șasea în România. Anul acesta evenimentul de *advocacy* aduce în prim plan importanța serviciilor sociale și impactul pozitiv pe care acestea îl au în integrarea profesională și socială.

Vineri, 16 octombrie la ora 18.00 în 54 de localități din România se vor aprinde candelale ale solidarității, se va face cunoscută petiția inițiată de Confederația Caritas România **DA Serviciu Social** și se vor strânge semnături care vor crea baza de susținere pentru a convinge Guvernul să crească cu 0,3% pe an din PIB, până în 2020, bugetul pentru servicii sociale. Petiția poate fi semnată și online la adresa: www.caritasromania.ro/da_serviciu_social.

Prin evenimentul de *advocacy* **Un Milion de Stele** susținem cauza persoanelor nevoiașе și a grupurilor marginalizate din punct de vedere social de a avea acces la servicii sociale pentru a depăși situația de dificultate în care se află. Acțiunea face apel și la publicul larg, Mass-Media, autoritățile centrale și lo-

cale să susțină un sistem de asistență socială transparent și sustenabilitatea finanțării și furnizării serviciilor sociale.

Prin organizarea evenimentului **Un Milion de Stele**, Confederația Caritas România s-a asociat, încă din anul 2009, acțiunilor similare organizate în Europa, cu scopul de sensibiliza cetățenii și de a-i îndemna spre solidaritate cu persoanele care trăiesc în sărăcie și care suferă de fenomenul excluziunii sociale. A aprinde o lumânare într-un spațiu public reprezintă gestul simbolic de a fi solidar cu o persoană aflată în dificultate.

Detalii despre eveniment, harta cu localitățile participante la eveniment și adresa din fiecare localitate pot fi găsite pe site-ul www.unmiliondestele.ro

Acest eveniment este organizat în cadrul Proiectului „ONG-uri mai puternice împreună! Lobby și *advocacy* pentru crearea de oportunități egale pentru ONG-urile furnizoare de servicii sociale în accesarea finanțărilor publice”, finanțat prin granturile SEE 2009 – 2014, în cadrul Fondului ONG în România.

Maria CRÂNGAȘU

Te Deum în parohia Poiana la începutul anului școlar

Clopoțelul a sunat și la școala primară din localitatea Poiana, adunându-i pe toți copiii în clasele de curs. Ca și în fiecare an, prima zi de școală este încununată de multe emoții și de bucurie în același timp, deoarece se întâlnesc după o vacanță binemeritată cu dascălii lor.

În deschiderea evenimentului, D-na directoare Tako Monica a urat elevilor mult succes în noul an școlar, amintindu-le că prin învățătură vor deveni persoane de reper pentru societate.

Agentul de ordine publică de pe raza comunei Tăuteu, a adus în atenția copiilor importanța modului de traversare a părții carosabile respectiv a respectului pentru profesori și părinți.

Ulterior, Pr. Paroh Gheorghe Dat a celebrat rugăciunea Tedeumului, iar în cuvântul de învățătură l-a rugat pe Bunul Dumnezeu să trimită peste capetele copiilor înțelepciunea pe care a revărsat-o peste robul Său Solomon. Totodată a asemănat elevii cu ogorul pe care învățătoarele au datorat să semene sămânța cea bună astfel încât să aducă cât mai multe roade.

În școala primară din localitatea Poiana este o grupă de grădiniță și clasele 0-3. Părintele paroh se va ocupa de asistența lor spirituală și de orele de religie.

La sfârșitul rugăciunii, copiii și părinții au fost unși cu untdelemn sfințit și clasele binecuvântate cu Aghiasma Mare.

Daniela Mariana POP

”Motu proprio” privind declarația de nulitate matrimonială (sinteză)

Pentru a înlesni celeritatea proceselor, nu declararea nulității unei căsătorii: aceasta este finalitatea celor două scrisori ”motu proprio” ale papei Francisc prezentate marți, 8 septembrie 2015, la Sala de Presă a Sf. Scaun, cu privire la reforma procesului canonic pentru cauzele de declarare a nulității matrimoniale. Cele două scrisori ”motu proprio”, intitulate *Mitis Iudex Dominus Iesus* și *Mitis et Misericors Iesus* introduc noi dispoziții în Codul de Drept Canonic, respectiv, în Codul Canoanelor Bisericii Orientale. Noile norme intră în vigoare din ziua de 8 decembrie 2015.

Preocuparea pentru mântuirea sufletelor – scrie papa Francisc – este ceea ce l-a determinat pe Succesorul lui Petru ”să ofere episcopilor acest document de reformă” în domeniul cauzelor de declarare a nulității unei căsătorii. Pe urmele predecesorilor săi și continuând lucrarea începută mai înainte de adunarea extraordinară a Sinodului Episcopilor despre familie din octombrie 2014, prin înființarea unei Comisii speciale de experți, Sfântul Părinte își exprimă convingerea potrivit căreia căsătoria ”este cadrul și originea familiei creștine” și că scopul documentului nu este acela de a înlesni ”nulitatea căsătoriilor, dar celeritatea proceselor”.

Finalitatea propusă ține cont și de ”numărul enorm de credincioși care deși doresc să-și îngrijească conștiința, care de prea multe ori sunt opriți de structurile juridice ale Bisericii din cauza distanței fizice sau morale”. Așadar, ”procese mai rapide și accesibile”, după cum s-a cerut și la ultima adunare a Sinodului Episcopilor despre familie, pentru ca – precizează Pontiful – ”inima credincioșilor care așteaptă clarificarea propriei condiții să nu fie împovărată îndelung de întinerul îndoielii”.

Cauzele de declarare a nulității unei căsătorii continuă să fie ”tratate pe cale judecătorească și nu administrativă, pentru a tutela la cel mai înalt grad adevărul legăturii sacre”. Pentru celeritate, se trece la o singură sentință în favoarea nulității executive, așadar nu mai este nevoie, ca până acum, de două sentințe de același fel, exprimate în primul grad și ulterior în apel. Este înființată figura judecătorului unic, care rămâne un cleric, sub responsabilitatea episcopului, episcopul însuși fiind judecător al credincioșilor care i-au fost încredințați. De aici, necesitatea ca atât în dicezele sau eparhiile mari cât și în cele mici, episcopul însuși să

dea un semn în ceea ce privește ”convertirea structurilor” ecleziastice și să nu lase delegată în întregime oficiilor Curiei episcopale funcția judecătorească în domeniul căsătoriei.

Alături de procesul documentar care este în vigoare actualmente, se adaugă și un proces mai scurt ”în cazurile în care acuzata nulitate a căsătoriei este susținută cu argumente deosebit de evidente”, de exemplu, când cererea este depusă de ambii soți sau cu consimțământul celuilalt. Pentru a tutela principiul indisolubilității căsătoriei în raport cu ritul abreviat al procesului, noile norme dispun ca judecătorul cauzei să fie episcopul însuși, ”garantul unității catolice în credință și disciplină”.

Pontiful restabilește apelul la Scaunul mitropolitan ca ”semn distinctiv al sinodalității în Biserică”. Scrisorile ”motu proprio” încurajează Conferințele Episcopale ”să se lase călăuzite mai presus de toate de râvna apostolică de a ajunge la credincioșii dispersați” și să respecte ”dreptul episcopilor de a organiza puterea judecătorească în propria Biserică particulară”.

Totodată, rămâne în continuare posibilitatea de a face apel la Tribunalul Scaunului Apostolic al Romei (Rota Romana), ca semn de ”respect față de un principiu juridic străvechi, astfel încât să fie respectată legătura dintre Scaunul lui Petru și Bisericile particulare”.

În fine, este subliniată gratuitatea procedurilor, „pentru ca – scrie papa Francisc – Biserica, arătându-se credincioșilor ca mamă generoasă, să arate într-o materie atât de strâns legată de mântuirea sufletelor, iubirea gratuită a lui Cristos de care toți am fost mântuiți”.

M. Menichetti – A. Dancă
<http://ro.radiovaticana.va>

Inaugurarea Casei DAR

În al X-lea an de activitate, Asociația Caritas Eparhial Oradea a inaugurat astăzi, 17 septembrie 2015, un bloc cu 10 apartamente destinate familiilor tinere, fără posibilități financiare. Construcția blocului a început în urmă cu 1 an iar finanțarea a fost asigurată integral de Associazione Chiese del'Est Onlus, prin președintele său Don Antonio Rossi. Blocul este rezultatul proiectului arhitectural al domnului Octavian Muth, executarea construcției a fost încredințată firmei SC ABED NEGO SRL și diriginte de șantier fiind domnul Victor Tămaș.

Scopul blocului DAR este acela de a sprijinii tinerii care au crescut în sistemul de protecție a copilului și doresc să își întemeieze o familie, să primească un sprijin și să poată face acest lucru. Mulți dintre acești tineri amână momentul întemeierii unei familii pe motiv că nu au unde să locuiască. Lipsa locuinței este o problemă și în menținerea unui loc de muncă.

Ceremonia de sfințire a blocului a fost celebrată de PSS Virgil Bercea, Episcopul Eparhiei Române Unite cu Roma, Greco-Catolică de Oradea, avându-l alături pe vicarul responsabil cu laicii, părintele Antoniu Chifor, pe protopopul de Oradea, părintele Gavril Buboși și pe părintele Ioan Crăciun, spiritual al Asociației Caritas Eparhial Oradea. După sfințirea apartamentelor, pr. Olimpiu Todorean, în calitate de președinte al Asociației Caritas Eparhial Oradea, a prezentat scopul social al acestei construcții noi, acela de a sprijini tinerii proveniți din sistemul de protecție al copilului și familiile. Este o altă modalitate prin care Caritas Eparhial Oradea răspunde nevoilor comunității, pe lângă serviciile oferite în cadrul Centrului Social Maria Rosa (inaugurat în 2011, și unde în cantina socială în care mănâncă zilnic 50 de persoane fără adăpost, dușurile sociale deschise persoanelor care locuiesc pe stradă sau în condiții improprie și nu au unde să facă un duș, centrul de zi pentru copii care sprijină elevii proveniți din familii sărace să facă față exigențelor școlare) și a Centrului de Îngrijire la Domiciliu.

Pe lângă cele 10 apartamente, la parterul blocului va funcționa și un magazin de haine *second hand* (firma de economie socială înființată în acest an de asociație) și un spațiu destinat tot familiilor, mamelor în special, pentru schimb de haine de copii.

Pr. Olimpiu a înmănat apoi cheia de la primul apartament primei familii de tineri care va locui aici și care va fi și sprijin pentru ceilalți (formată dintr-un asistent social și viitorul administrator al clădirii).

Totodată, la această sfințire a fost înmănată, de către PSS Virgil Bercea, Crucea Eparhială domnului Victor Tămaș, dirigintele de șantier.

La ceremonie au participat, pe lângă reprezentanți ai diferitelor instituții și ONG-uri active în dome-

(urmare din pag. 18)

niul social din Județul Bihor, d-nul Claudiu Pop, prefectul Județului Bihor, d-na Florica Cherecheș, deputat și d-na Arina Moș, director ASCO și reprezentant pe această cale a Primăriei Municipiul Oradea.

Aceștia au salutat realizarea acestui bloc destinat tinerilor lipsiți de sprijinul familiei și eforturile depuse de Asociația Caritas Eparhial Oradea de a-i sprijini pe cei aflați în nevoie din comunitate.

Ceea ce face Caritas Eparhial, ceea ce face biserica prin Caritas nu este altceva decât ceea ce ne îndeamnă Mântuitorul, ceea ce ne îndeamnă Sfântul Părinte. Ceea ce facem noi este ceea ce spunea Maica Tereza de Calcutta: o picătură într-un ocean. Dar dacă această picătură ar lipsi nu ar exista oceanul. O facem cu toată dăruirea pentru orașul nostru, pentru credincioșii noștri și pentru toți cei care au nevoie, neținând cont că trebuie să fie doar greco-catolici, fiind o operă făcută pentru comunitatea din Oradea. Virgil Bercea, episcop.

Ceea ce faceți dumneavoastră, ceea ce face asociația pentru Oradea este mai mult decât o picătură este un șuvoi și nu doar o picătură în oceanul lucrurilor bune care se întâmplă în orașul nostru, în județul nostru și pentru aceasta eu personal, și sunt convins că sunt mulți ca mine, vă mulțumim cu tot respectul și toată considerația și cred că este un exemplu pe care trebuie să-l urmăm fiecare dintre noi. Claudiu Pop, prefect.

Sunt onorată să fiu prezentă aici, alături de dumneavoastră. Mulțumesc Caritas Eparhial, inclusiv în numele municipiului Oradea, a domnului primar Ilie Bolojan, în numele instituției pe care o reprezint pentru tot ceea ce faceți pentru comunitatea din Oradea, fiind convinsă că vom avea și pe mai departe o bună colaborare cu Caritas Eparhial. Vă oferim tot sprijinul și vă cerem și sprijinul dumneavoastră pentru că avem de învățat unii de la alții. Arina Moș, director ASCO.

Mă bucur că am reușit să ajung pentru că am un respect deosebit pentru Asociația Caritas Eparhial, pentru tot ceea ce fac pentru a răspunde nevoilor comunității noastre. Sunt mulți oameni în jurul nostru care suferă, care nu au o locuință, care nu au mâncare, care nu au haine, și sunt mulți mai mulții cei care nu au parte de o vorbă bună, de o încurajare de o mângâiere, de o binecuvântare și dumneavoastră, cei care sunteți fie angajați, fie oameni din partea bisericii, fie voluntari la Caritas Eparhial, știu că aveți foarte multă dragoste, multă înțelegere și multe vorbe bune de dăruit. Vă mulțumesc pentru că reușiți în continuare să aduceți foarte mult și să investiți în acest oraș minunat pe care îl iubim cu toții. Florica Cherecheș, deputat

La final, toți cei prezenți au fost invitați să vadă apartamentele și mai apoi să servească din bunătățile pregătite în cantina socială a asociației.

Adela POPA GHITULESCU

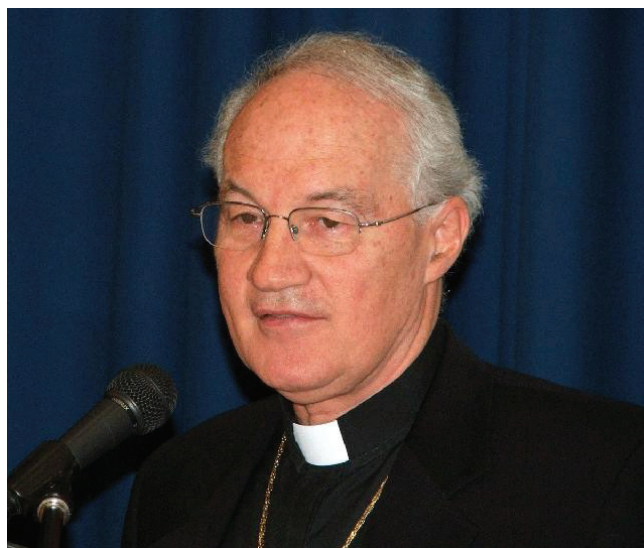

”Noi, episcopii, suntem apărătorii voștri”

“Crucea glorioasă este victoria iubirii căreia îi suntem martori, noi, ca păstori, și voi, în calitate de credincioși. Și pentru această iubire am venit noi, episcopii din Europa, la întâlnirea voastră”.

Eminența Sa Cardinalul Quillet, Prefectul Congregației pentru episcopi, concluzionând Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, care a avut loc în satul Mi'ilya, în nordul Israelului, a declarat în numele episcopilor CCEE: “prezența voastră în Țara Sfântă, viața voastră, istoria voastră sunt foarte importante pentru Biserica universală. Iar Biserica Universală, prin mărturiile episcopilor, vă arată iubirea sa. O iubire ce este afectivitate, fraternitate și, mai presus de toate, solidaritate”. Eminența Sa a adăugat: “în aceste zile am învățat foarte multe despre voi. Am văzut cu mare bucurie această sărbătoare populară, dar am simțit în aceste zile și suferințele voastre. Chiar și acum, prin mărturia primarului, am auzit despre aceste sate dezrădăcinate, am auzit problemele de educație, a școlii voastre încă închisă. Voi reprezentați pentru noi suferințele cu care se confruntă creștinii din întreg Orientul. Istoria tuturor acestor probleme au consolidat legăturile de iubire, așadar, noi, episcopii, în parohiile noastre, suntem apărătorii voștri, apărătorii drepturilor voastre în Țara Sfântă și în Orient”.

Cardinalul Quillet a afirmat în continuare, adresându-se numeroasei comunități greco melkite: “suntem deja avocații voștri, dar afecțiunea pe care am simțit-o, în aceste zile, din partea voastră, ne face să

fi mai mult decât atât. Vreau să vă transmit urarea Papei Francisc, care vă salută din toată inima. Urarea este aceea de a rămâne fideli lui Cristos, în familiile voastre, și aceea de a transmite credința copiilor voștri. Voi ne sunteți foarte dragi nouă, și pentru faptul că sunteți de aceeași origine cu Isus, care s-a răstignit din iubire”. În sfârșit, “vreau să vă rog, în numele Papei Francisc și al tuturor episcopilor, să ne însoțiți cu rugăciunile voastre”.

De o primire caldă, din partea comunității locale, au avut parte episcopii Consiliului Conferinței Episcopilor din Europa, cu o prezență impresionantă de tineri și familii prezenți la procesiunea cu Sfânta Cruce.

www.agensir.it

Deschiderea anului școlar la Liceul ”Don Orione”

Cu o zi înainte de începutul noului an școlar, Liceul ”Don Orione” din Oradea i-a primit pe elevii săi pentru deschiderea oficială, care a avut loc duminică, 13 septembrie a.c.

Evenimentul a fost deschis cu rugăciunea *Te Deum*, oficiată de către Preasfinția Sa Virgil Bercea, alături de părintele Florian Gui. Au fost rostite discursuri de către domnul director al Liceului, Alexandru Stoica, domnul primar al Municipiului Oradea, Ilie Bolojan, domnul președinte al Consiliului Județean Bihor, Cornel Popa, doamna Florica Cherecheș, deputat și, nu în ultimul rând, Președintele Centrul ”Don Orione” părintele Mihai Fechetă, care le-a vorbit părinților despre rolul important pe care îl are în educația copiilor, punând totodată accentul și pe relația dintre părinți și profesori pentru o bună relaționare și educație a copiilor.

După momentul rugăciunii și al discursuri-

lor, elevii, de la clasa pregătitoare și până la cei mai mari, au mers în sălile de clasă pentru a se întâlni cu învățătoarele și profesorii lor.

Biroul de presă